

fatsoenlijke veelwijverij

voor de vrouw. Altijd en overal. Hij is geen scharrelaar. Hij is een *worthy playboy* oftewel een speelvogel met manieren. "Veel scharrelaars beschouwen mij als hun goeroe. Terwijl ik helemaal geen scharrelaars ben. Schrijf dat maar op. Ik zeg niet zomaar eender wat om ervoor te zorgen dat een vrouw haar kleren uitdoet. Ik ben voor honderd procent eerlijk. Pick-upartisten niet. Ze hebben allerlei technieken om een vrouw te versieren. Zoiets ruikt naar manipulatie."

"Weet je wat een man ooit eens tegen mij heeft gezegd?", zegt Violet. "Dat mijn ogen dezelfde kleur hadden als zijn Porsche.

Pardon, maar door zo iemand laat ik me niet versieren. De lat ligt hoger dan dat." Ook voor Johnny Soporno. Hij is dit jaar nog maar met twintig nieuwe vrouwen naar bed geweest. "Ik hanteer hoge standaarden. Met de meeste vrouwen wil ik geen seks", zegt hij. Klinkt logisch. Na duizend vrouwen heb je het meeste wel gezien, denk ik. Tenslotte zijn er altijd maar drie dimensies om in te opereren. Maar zo ziet Johnny Soporno het niet. "Het ene gat is het andere niet", zegt hij. "Het verbaast me altijd dat vrouwen zichzelf zo kunnen onderschatten. *Why me?*, vragen ze dan. Daar heb ik persoonlijk geen last van. Ik beschouw

mezelf als een steakhouse. Ik bak de lekkerste steak van de stad, maar als je zin hebt in Chinees, moet je niet bij mij zijn. Dat is ook het verschil tussen duizend vrouwen. Ik heb een vriendin die het plezierig vindt om verkracht te worden. Ik zie haar doodgraag, maar ze is mijn genre niet. Ik voel me graag uitgenodigd als ik iemand neuk."

INFO Inschrijven voor de workshops van Johnny Soporno kan op www.worthyplayers.com. Voor meer informatie kunt u terecht bij Hansome Hyena, WPI-coach voor de Benelux op 0497/50.39.63 of e-mail naar hansomehyena@hotmail.com

Turkse soap 'Noor' leert Arabische vrouwen zelfrespect

Een Turkse soap met de titel *Noor* is stormenderhand de Arabische wereld aan het veroveren. Terwijl de serie miljoenen kijkers weet te bekoren, lokt ze tegelijk ook woedende reacties uit bij conservatieve imams die de makers brandmerken als "soldaten van Satan".

De Turkse versie van *Mooi en Meedogenloos* vertelt het verhaal van de blonde, blauwogige Mohammed en zijn al even knappe vrouw Noor, die een balans zoeken tussen de traditionele en de moderne wereld. Van Beiroet tot Algiers doet Mohammed vrouwenharten sneller slaan, en niet alleen door zijn looks. Hij is romantisch, heeft aandacht voor Noor en steunt ze in haar ambities

om het te maken als modeontwerpster.

Kortom, een openbaring voor veel vrouwen in de conservatieve Arabische wereld. De serie veroorzaakt een hype bij voor- en tegenstanders. Terwijl er overall posters, T-shirts en gad-

gets van *Noor* te koop zijn, heeft de grootmoefiti van Saoedi-Arabië, sjeik Abdul Aziz Al-Asheikh, een fatwa uitgesproken over het "kwade en immorele programma". Dat weerhoudt veel vrouwen er volgens een aantal bronnen niet

van om van hun mannen plots respect te eisen en zelf een baan te zoeken. Helaas verschijnen evenveel verhalen over mannen die hun vrouw verstoten omwille van hun *Noor*-obsessie. Zoals bij elke goede soap: wordt vervolgd. (EB)

Pertinenties

van Polly Dewit

Beste heer Vandenbroucke Frank, minister van Onderwijs,

Al weet ik dat mijn blonde looks meer kennis doen vermoeden van billen en kuiten, toch bent u het tot wie ik het woord wil richten (en niet uw naamgenoot, de wielrenner). Want ondanks mijn aandacht voor een gezond lijf, ben ik vooral veel hoofd en hou ik uitermate veel van gesprekken met diepgang waartoe ik u zonder twijfel in staat acht.

Al maanden wacht ik op een goede gelegenheid om met u eens grondig van gedachten te wisselen, het liefst tijdens een tête-à-tête. Maar als de berg niet tot Mozes komt, dan zal Mozes wel naar de berg gaan. Met een brief. Hier komt hij.

U, beste minister Vandenbroucke, bent uitverkoren, want op 1 september mag u doen wat koningen of pauzen doen op 1 januari

Beste meneer de minister, over enkele dagen is het zover, 1 september, de eerste dag van het schooljaar. Voor sommigen dé dag waarop hun leven een nieuwe start neemt. Vol goede voornemens.

U, beste minister Vandenbroucke, bent uitverkoren, want op deze dag mag u doen wat koningen of pauzen doen op 1 januari. U mag het jaar inleiden, toespraken houden voor radio en tv, bij schoolpoorten wachten, kinderen over hun bolletje aaien als ware u Sinterklaas. Dat is een grote eer.

Had u dit ooit gedacht toen u als kleine, en ik vermoed lange, jongen het eerste klasje binnensloep? Een onvergetelijk moment. U was verlegen en een beetje bang misschien, voor de meester en de nieuwe stap in uw leven. Onwetend, maar nieuwsgierig naar wat de toekomst zou brengen. Was die meester niet een beetje uw God? Of was het misschien een juffrouw? Al waren juffrouwen eerder uitzonderingen dan regel in die tijd. Tegenwoordig, daarentegen, is het net andersom en ondanks mijn grote liefde voor vrouwen ben ik niet zo gelukkig met deze evolutie. Niet omdat mevrouwen het niet kunnen, integendeel, maar ik hou van een gezonde mix en te veel vrouwengekwetter rond één tafel geeft onvoldoende timbrevariatie.

In Groot-Brittannië heeft onderzoek uitgewezen dat jongens zich vaak minder associëren met een juffrouw, zeker op de middelbare school. Meisjes daarentegen kunnen dat - hoera! - wel met een leraar. Hier te velde hoorde ik onlangs iets over een directeur die uit het vak gestapt is wegens - de grapjas - te veel "kippen in zijn ren". 'Hij heeft ze toch zelf aangenomen', zult u terecht opmerken, maar uit zeer goede bron, met name mijn eigen ogen, weet ik dat onderwijsopleidingen vooral door meisjes bevolkt worden.

Beste heer Vandenbroucke, er is iets aan de hand met dit rayon van uw winkel.

Maar behalve een vervrouwelijking, waar ik nog om kan lachen, stel ik ook een oprukkende vervlakking vast. Al heeft het ene een weinig met het andere te maken.

U wilt kwaliteit in het onderwijs garanderen door controles, maar legt u liever eerst de lat een beetje hoger wat de instroom in deze opleidingen betreft. Zoek wat dapperder naar talenten, een roeping is ook een kwaliteit, en geef ze meer loon naar werk. Al is dat niet de enige remedie.

De verantwoordelijkheid is zwaar en velen kunnen ze niet aan, maar controles zullen dit niet oplossen. Overtuig de toekomstige leerkrachten liever van het geweldige aan hun beroep. Wijs ze op de vlam der nieuwsgierigheid en kennis, die ze bij hun kindertjes moeten ontsteken en brandende houden. Levenslang.

Leraars zijn zo belangrijk, een kind zit zo'n vijftien jaar lang op school. Maar hoe kunnen kinderen respect hebben voor iemand die zich tweederangs voelt, die geen passie heeft voor zijn vak en zichzelf bijgevolg niet het vuur aan de schenen legt. Iemand die net als televisie voor de weg van de oppervlakkigheid kiest. Blaas toch eens nieuw leven in het woord 'leerkracht'. Een goede leermeester is een vreugde voor het leven.

Ik reken op u. Maar mocht u vooralsnog een tête-à-tête wensen, ik beloof u veel diepgang. En wat puntjes op uw Bamfordrapport. (En zet voor de gelegenheid nog een keer uw bril op, dat staat zo slim.)

Gegroet, Polly